

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum
Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant**

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

XXV. Vir obediens loquetur victoriam. Prov. 21. v. 28.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

Vir obediens loquetur victoriam. PROV. 21. V. 28.

1. **C**onsidera pulcherrimum actum, qui in hoc mundo fieri possit ab homine, cum esse, quem quidam minimi faciunt omnium, nempe Vincere se ipsum. hic enim est, qui illum maximè facit operari talem, qualis est, nimirum ut hominem. Tigrides considera, Pardos, Panteras, Leones, & alias similes feroces bestias, videbis illas exercere actus maximarum virtutum in vincendis alijs animalibus etiam majoris roboris, at non videbis eas hoc assequi aliquando, ut vincant se ipsas. Id semper faciunt, ad quod eas vi trahit impetus appetitus cupidi, vel iracundi, impuri, vel crudelis, qui prædominatur. Magnus hic actus vincendi seipsum in terra homini servatur. Atque hoc est, quod ante omnes alias virtutes Obedientia efficit, videlicet ut vincas te ipsum ijs in rebus, in quibus minùs velles secundum appetitum inferiorem, & sic facit, ut verè opereris modo humano, hoc est, instar hominis ratione præditi, & non bruti. Unde non amplius mirari debes Divinè profusus scribi, soli obedienti concessum esse suâ gloriari victoriâ: *Vir obediens loquetur victoriâ.* quippe quæcumq; victoria, quâ homo solum referat ut fortis, prosternens alios, est victoria communis etiam bestijs, atque idcirco in nullarum debet homo suam reponere gloriam, sed in ea tantum, quam refert

ut obediens vincendo se ipsum. enim victoria non solum fortis obdit instar ferarum, sed & liberum quilibet dici non potest, qui ut suis obditur cupiditatibus, adduci nequeat, agat juxta id, quod illi DEUS per prophetas denunciat. Jam vides quæso, si aliud non haberes in certatum promptè & alacriter obediendum, numquid vel hoc solum sufficiens quòd scias, actum à te exercere tantum bilem, qualis hic est, quem tu unde vides verè obediendum, hoc qui non uno solo actu superioris sed quasi per consuetudinem, sed dicit desiderio præmij, quia hæc est est: nec obedit metu pæna, quia est vilitas abjecti animi, sed quia oportet obedire, virtutis præmij: *Vir obediens.* quia vir hæc est sed plusquam vulgaris, vir est, quod omnibus meretur in signe hoc non viri.

2. Considera, quomodo omnia certoria, quotquot reportantur in virtutis studiosâ, quasi compendiosa ducantur ad hanc unam principalem quam homo, ut faciat impetrare de se ipso. Ideo sapiens juxta quamnam lectionem Vulgata non *Vir obediens loquetur victoriâ.* præ plures Doctores legunt, sed expressè dicere voluit *victoriam* in numero singulari non plurali. quia quilibet

lancem suam, ut oportet, voluntati
superioris subijcit, quæ est propria vi-
dentis obedientis, alios hostes non ha-
bet, quos timeat. omnes vicit vincen-
do se ipsum. *Possidebit* (hoc erat pul-
cherrimum præmium, quod DEUS in
Abrahamo donavit omnibus obedien-
tibus illius veris imitatoribus) *Posside-
bit semina tuam portas inimicorum suo-
rum.* Gen. 22. v. 17. Tres inimici a-
lii potentis hominis, uti constat, sunt
Carnis, Mandus, Dæmon. Quoad pri-
mum, qui Carnem non vicit, quæ est
pars hominis vilissima, nunquam eò
pertinget, ut vineat voluntatem, quæ
est præcipua. Unde si videatur verus
obediens, audenter dici potest esse ca-
lus, quia qui id præstitit, quod est
magis, etiam minus fecisse credendus
est, præterquam quod ista sit remune-
ratio singularis, quam, ut ajunt San-
cti, ejusmodi homini DEUS dare con-
suevit, subiectio Carnis. *Qui sibi subij-
cit carnem, quod inferius est, se subijciat
Superiori suo.* S. Aug. in pl. 143. ita
videmus pro argumento veritatis,
quoad primi Parentes nõ sunt trans-
gressi legem in Paradiso terrestri, quæ
illis prohibebat gustare fructum de ar-
bore scientiæ, nullum sensisse stimu-
lum Carnis rebellis. sensisse autem,
quam primum violârunt mandatum,
unde pariter dicunt Sancti, DEUM
vere dare inobedientibus stimu-
lum Carnis, qui eos deducat ad lapsus
involuntarios, ut eâ ratione, qui honestè
obedire decretat suo Domino, qualis
est, qui apud ipsum DEI locum in ter-
ra obtinet, videat probrosè obsequium.

R. P. Pauli Segneri *Manna Anima.*

sibi debitum à servo negari. *Qui non
obtemperas Domino, torqueris à servo.*
S. Aug. ibid. Quoad Mundum deinde,
qui est alter hostis, non est, quod
sibi timeat verus obediens, quia illum
pedibus subiectum habet. Ecquid
demum illud est, quod maximi Mun-
dus facit? est gloria eminenti. jam
verò ista est gloria, quam non curat
Obediens. ut idcirco non solum subij-
ciat seipsum hominibus, qui ipsum na-
turæ dotibus, titulis, officio superant,
prout etiam fieri ab illis solet, qui
Mundum sequuntur, sed etiam infe-
rioribus in quocunque genere, quod
equidem nemo faceret in Mundo nisi
fortè ob quæstum aliquando. unde S.
Petrus agebat: *Subiecti estote omni hu-
mane creature propter DEUM.* 1. Pet.
2. v. 13. quæ est causa movens, ob
quam solum id facit verus Obediens,
is verò, qui ex ista causa non facit, ob-
ediens dici nequit, sed proprii amans
commodi, & sic non vicit Mundum.
Quoad dæmonem denique, solus Ob-
ediens dici potest certus esse, quod vi-
cerit. Ceteri sperare quidem possunt,
at certi esse non possunt. quia quisquis
in opere suo proprio ducitur iudicio,
mille est obnoxius illusionibus diabo-
licis, mille fraudibus. ille solus his li-
ber est, qui non iudicium propriam
sed Superioris sequitur. *Verbum Pa-
tris custodiens filius extra perditionem
erit.* Prov. 29. v. 7. & ecce, quomo-
do per tui victoriam omnes vincis. ideo
in certamine, in quod descendis, cum
vitæ studes religiosa, non est, cur la-
boriosè designes quenquam triumphi
inimico.

Ttt r

mico.

micorum, quos diximus. pro scopo, quem ferias, designa voluntatem tuam, quæ dominatur. *Non pugnabis contra minorem, & majorem quempiam nisi contra Regem solum.* 3. Reg. 32. v. 31. huc oculos defige, huc sagittas exonerata, quia sic uno hoste superato plenam consecutus eris victoriam.

3. Considera, quid hinc concludendum, cum dicitur: *Vir obediens loquetur victoriam.* fortè quòd sumptu tuba larè sit decantanda gloriosa victoria, quam reportavit vincendo se ipsum, & unâ secum omnes suos ferocissimos inimicos? Nequaquam: quia satis constat omnem victoriam adscribendam esse DEO: *DEO gratias, qui dedit nobis victoriam.* 1. Cor. 15. v. 57. Concludendum igitur Obedientem de victoria sua loqui posse cum DEO, illi gratias agendo, eum laudando, & celebrando, loqui posse cum Sanctis eos obtestando, ut & ipsi veniant in consortium laudis DEO debitæ; demum loqui, si velit etiam cum hominibus, ut ad similem victoriam illos instruat, eos solertur, & confortet, aut aliud ejusmodi præster: id enim facere poterit, quia sciet. Sunt nonnulli, qui pulcherrima dare volunt præcepta vincendi se ipsum, solam quia illa in libris legerunt, etsi nullum vel quasi nullum eorum usum ipsi habeant. ne

isti melius tacent omnes, quia nec dicitur: *Vir doctus loquetur victoriam, nec vir eloquens, nec vir eruditus, nec vir obediens.* Ut cum fundamētum de feris de rebus Spiritus, per se per scientia speculativa ex libris haurit, praxis juvat: alias perinde erit, ac cæcus de coloribus disputet. *Quis vigant mare, enarrant pericula, et audientes auribus nostris admirantur.* Eccl. 33. v. 26. at si audiamus etiam tempestatibus loquentem, qui litora suum nunquam vel uno passu recedat à litore, non mirabimur, sed timeamus. Hic igitur alter est & loquimus sensus præsentis sententia: *Vir obediens loquetur victoriam.* nam quisquis volet agere de modo, qui servare oportet in vincendo se ipsum, agat sanè, solus ille, qui usum ipsi habuerit, exercitio scilicet perfectæ obedientiæ, hanc praxin ante omnes utiliter docebit. ô quàm facillè presumis de te ipso in rebus Spiritibus discernentibus, etsi nondum experiri superficiei tenus in ijs exercere non sum. *Qui non est experiri, parum cognoscit.* Quia nescit in alijs cognoscere, quæ non prius cognovit in se ipso. Eccl.

54. v. 10.

* *

